Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Bréf og kort frá Jakobi Möller

Bjarni Benediktsson – einkabréf – Jakob Möller– 1931

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360

Uppvaxtar- og námsár

Askja 1-6, Örk 4

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Skrifa 19. okt.

Reykjavík 30. sept. 1931

Bjarni minn.

Jeg veit að Baldur hefir skrifað yður eitthvað um það, að þjer ættuð að líta eftir Gunnari, syni mínum, þegar hann nú kemur til Berlínar. Jeg veit að Gunnar ætlar sjálfur að leita hjálpar hjá yður, um ýmislegar ráðstafanir sem betra ~~[illegible]~~ er að hafa ráð kunnugra manna um. En jeg ætla nú alveg sjerstaklega að biðja yður að líta eftir honum, eftir því sem við verður komið. Jeg veit það vel, að menn eru á þessum aldri, eins og á öllum aldri yfirleitt, sinnar

gefa undir, og að það er
ákaflega takmarkað, sem
aðrir geta haft áhrif þar á.
En hitt er þó ekki vafamál,
að það er ákaflega mikilsvert,
að unglingar, á ókunnum stað
eignist holla vini og ráð-
nauta. Þess vegna er mjer það
mikið áhugamál, að Gunnar-
halli sjer fremur að yður en
öðrum, að svo miklu leyti sem
þið getið nú átt samleið.
Eins ætla jeg að bera undir
yður þær ráðstafanir, sem jeg
hefi gert viðvíkjandi Gunnari.
Jeg hefi ætlað honum 250 kr
móts fyrsta mánuðinn, 235
annan mánuðinn, 220 þann
þriðja, en síðan hefi jeg gert

ráð fyrir að hann fengi 200 mörk á mánuði. Nú veit jeg ekkert um það, hvað nærri lagi þetta muni vera, og væri mikið þakk á því, að þjer ljetuð mig vita, hvað þjer álituð um það.

Mjer væri það ákaflega kært, ef hægt væri að koma því svo fyrir, að þið byggjuð sem næst hvor öðrum, helst í sama húsi ef t.d. væri um „pensionsat" að ræða.

Gunnar ætlar að studera „Zeitungswissenschaft". Og jeg er hrædd um, að það kynni að geta haft áhrif á elju hans við þær studeringar, að ekki er í ramm og veru um neitt embættispróf að ræða, sem takmark. Það er auðvitað, að

slíkt takmark er altaf
aðhald við stúderingar.
Það gæti verið þakkar hætta á
því, að hann slagi meira slaka
við, af því að þetta aðhald er
ekki, t. d. við aukatakar grein
ir, sem honum virtist ekki
hafa "interesse" fyrir hann, svo
sem við skulum nú segja, "saga
þýskrar blaðamensku". Ef nú
slíkar grillur væri að rækja ætt-
uð þjer að styðja mig í því að
uppræta þær.
Jeg veit, að jeg er að mælast
til þess að þjer takið á yður
umsvif og fyrirhöfn, en auð-
vitað ekki á annan hátt en sam-
rýmist getur yðar [illegible] leikina
og þó að þjer sjeuð nú vikingur
og [illegible], þá eigið

þjer vonandi einhverjar tóm-
stundir, sem þjer getið eytt
í þetta.

Jæja, Bjarni minn, það er
eitthvað aflægislegt (líklega
rjett að skrifa orðið með 3 bjeum
eins og t.d. Kebbblavík) — að við
skulum ekki vera dús! Mjer
líður blátt áfram illa af því
að vera að þjéra ykkur í hverju
orði. Mjer finnst þið bræður vera
það mikið nákomnir föður-
ykkar, að það ætti sama yfir
ykkur að ganga. Mjer finnst
að við eigum að lagfæra þetta
við tækifæri.

Hjeðan svo sem ekkert
sjerstakt að frjetta. Jónas er
altaf að verða gegnfjaðri og gegn

aðri, og er nú orðið skoplegt
að skrifunum hans, nokkuð
almennt. Hjer er annarstaðar vand-
ræðaástand, sem enginn veit
hvernig ræðist úr. En um
það þýðir ekki að fjölyrða.

Jeg legg hjer með nokkrar lín-
ur til Gunnars, sem jeg ætla
að biðja yður að fá hon-
um, þegar þið hittist.

Með bestu kveðjum
yðar
J. Jakobmöller.